

Dosarul nr. 2ra-1889/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

22 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Musteața împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Amiasteel Group” cu privire la anularea ordinului de concediere, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea compensației în locul restabilirii la lucru,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici și a fost menținută hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 15 mai 2020 Alexei Musteața a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Amiasteel Group” cu privire la anularea ordinului de concediere, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea compensației în locul restabilirii la lucru.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 august 2019 a fost angajat în baza contractului individual de muncă nr. 14/19CIM la SRL „Amiasteel Group”, în funcția de lăcătuș la asamblarea construcțiilor din metal cu un salariu lunar în mărime de 4000 de lei (p. 4.1. din contract).

Din cauza că SRL „Amiasteel Group” nu achita la timp salariul în mărime de 4000 de lei și de loc salariul neoficial care i-a fost promis (suplimentar încă 4000 de lei), iar dînsul se revolta, între el și directorul întreprinderii a apărut un conflict.

În luna noiembrie brigadierul Andrei Zlatov i-a interzis accesul la locul de muncă. Careva acte referitor la eliberarea sa din funcție nu i-au fost prezentate. Întru soluționarea conflictului s-a adresat la procuratură, de unde petiția a fost redirectionată la Inspectoratul de Stat al Muncii.

Din răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii din 19 decembrie 2019, reclamantul a aflat că prin ordinul nr. 23/19E din 21 noiembrie 2019 a fost eliberat din funcția deținută în cadrul SRL „Amiasteel Group”.

În data de 20 februarie 2020 din numele reclamantului a fost adresată o somație angajatorului-pîrît. Prin scrisoarea SRL „Amiasteel Group” din 06 martie 2020, pe care a recepționat-o pe data de 08 mai 2020, pretențiile sale au fost respinse. Până în prezent cu ordinul nr. 23/19E din 21 noiembrie 2019 nu a făcut cunoștință. Care sunt motivele concedierii sale nu cunoaște.

A considerat că a fost concediat contrar prevederilor articolelor 206 alin. (1), art. 208 alin. (1), 210 alin. (1) din Codul muncii.

În acest context, a menționat că, angajatorul SRL „Amiasteel Group” nu a prezentat vreun proces-verbal din care să rezulte refuzul reclamantului de a prezenta o explicație scrisă privind fapta imputată acestuia din urmă.

În continuare, reclamantul Alexei Musteața a menționat precum că, în ordinul nr. 23/19 din 21 noiembrie 2019, angajatorul nu a indicat data și orele lipsei de la serviciu, termenul în care sancțiunea poate fi contestată și nici organul în care sancțiunea poate fi contestată.

De asemenea, reclamantul a invocat că, același ordin de concediere din 21 noiembrie 2019 se referă la destituirea /demiterea din funcție, sancțiune, care de fapt nu este prevăzută de normele Codului muncii. Or, respectarea terminologiei este importantă, având în vedere faptul că, legiuitorul delimitează noțiunea de demisie de cea de concediere.

Și în final, reclamantul Alexei Musteața a indicat că, procesul-verbal din 22 noiembrie 2019 nu este semnat de reprezentantul salariaților. Prin faptul că reclamantul a fost privat ilegal de dreptul și de posibilitatea de a munci, i-au fost cauzate suferințe psihice, plasându-l într-o situație de incertitudine și frustrare referitor la situația sa materială.

A solicitat reclamantul Alexei Musteața anularea ordinului de concediere nr. 23/19E din 21 noiembrie 2019, încasarea din contul pârâtului SRL „Amiasteel Group” în beneficiul său prejudiciul cauzat prin eliberarea nelegitimă din serviciu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 21 noiembrie 2019 până la data pronunțării hotărârii judecătorești, în mărimea salariului mediu al salariatului pentru această perioadă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă în mărime de trei salarii medii lunare, adică suma de 12000 de lei, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 4000 de lei.

Prin hotărârea din 18 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Alexei Musteața.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 ianuarie 2021, Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici a depus cerere de apel nemotivată, iar la 17 mai 2021 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 22 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 81 alin. (3), 86 alin. (1) lit. h), 206, 208 alin. (1) și (2) Codul muncii și a reținut că prima instanță just a stabilit că acțiunile salariatului Alexei Musteața au fost încadrate în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h), 90, 329 alin. (1) și (2) din Codul muncii, și anume nu s-a prezentat în circumstanțele indicate la postul de muncă și nu a justificat absențele sale.

Instanța de apel a mai stabilit că ordinul de concediere nr. 23/19E din 21 noiembrie 2019, în privința salariatului Alexei Musteața a fost emis legal în conformitate cu legislația muncii, fiind respectată procedura de concediere de către SRL „Amiasteel Group”.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia instanței ierarhic inferioară precum că respectivele pretenții comportă un caracter subsecvent pretenției privind restabilirea în funcție, și prin urmare corect au fost respinse.

La 01 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat legea.

A susținut că ordinul de concediere este nul deoarece a fost întocmit cu încălcarea Codului muncii și anume a art. 206 alin. (1) coroborat cu art. 86, art. 208 alin. (1), art. 210 alin. (1), art. 210 alin. (2) coroborat cu art. 1 și 21 din Codul muncii. Instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat că încălcarea acestor norme nu este temei de nulitate a actului de concediere în cazul în care se constată că a avut loc abatere disciplinară.

A mai susținut că constatarea unei abateri disciplinare cu încălcarea normelor legale imperative nu poate fi pusă la baza aplicării sancțiunii disciplinare.

Este o problemă care se referă exclusiv la interpretarea și aplicarea legii. O problemă care are nevoie de un răspuns clar.

Totodată, a invocat art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, deoarece hotărârea instanței de apel este una nemotivată, or instanța de apel nu a examinat temeiul apelului: prima instanță a interpretat eronat normele legale concluzionând că în situația în care circumstanțele concedierii au fost bine determinate, încălcarea acestora nu poate constitui în sine temei de nulitate a ordinului de concediere și a procedurii de concediere în ansamblu, nu s-a referit la nici o încălcare a legislației muncii pe care au invocat-o în cererea de apel.

La 24 noiembrie 2021, în adresa SRL „Amiasteel Group” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Alexei Musteața cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d.64, vol. II).

La 15 decembrie 2021 SRL „Amiasteel Group” a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Alexei Musteața.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 25 octombrie 2021 (f. d. 135).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 01 noiembrie 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Alexei Musteața, reprezentat de avocatul Augustin Procopovici se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru